

Oboźna

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Śródmieście Północne

Atrybuty: Nazwy pochodzące od wyrazów pospolitych Od nazw miejsc pracy

Rok utworzenia nazwy: 1771

Opis

Oboźna (Oboźnia) - królewskie grunty wyłączone spod jurysdykcji miejskiej, położone na terenie obecnego Uniwersytetu Warszawskiego (na południe od Pałacu Kazimierzowskiego). W 1695 roku nabył je król Jakub Sobieski. Znajdowały się tu głównie stajnie i budynki gospodarcze związane z końmi a także domy dla dworzan i urzędników nadzorujących. W 1727 roku oboźny królewski Teodor Denhoff wystawił tu sobie pałac, do którego prowadziła właśnie ta droga, nazywana wówczas "Do dworku Oboźnego Koronnego".

Ciekawostki

Początkowo droga łączyła folwark książęcy z wodopojem dla koni. W XVIII w. przeobraziła się w ulicę, idącą najpierw wąsko od Krakowskiego Przedmieścia, potem szerzej po łuku do Wisły i koszar. W 1748 przeprowadzono środkiem ulicy rów odprowadzający wodę, bo ulica była niezwykle grząska. Po wojnie została część bliżej Krakowskiego Przedmieścia, dolna, od Browarnej, nie zachowała się w ogóle. W czasie II wojny, 14.08.1944 wpadły w pułapkę dwa niemieckie samochody pancerne, które po przechrzczeniu na Jasia i Kubusia brały udział w szturmie na UW oddziału por. Wydry. Większość zabudowy została zniszczona w Powstaniu Warszawskim.

Stan obecny:

Zdrój w miejscu dawnego źródła skarpowego. Dziś jest tu niestety wyłącznie woda z wodociągów miejskich.

Nr 7: Warszawskie Towarzystwo Cyklistów. WTC zostało założone 06.04.1886, pierwszym prezesem był hrabia August Potocki. Zaborca nie chciał zalegalizować związku, ale w czasie wizyty cara Mikołaja pochylono przed nim sztandar, przed którym car zaszalutował. Tak związek został

zalegalizowany. Zrzeszał takich ludzi jak Henryk Sienkiewicz, Bolesław Prus, ks. Seweryn Czetwertyński, Stanisław Blikle, Antoni Fertner.

Nr 8: siedziba Naczelnej Rady Zrzeszeń Kupieckich. Zbudowana w 1816 wg proj. J. Borettiego pod nadzorem Stanisława Staszica i Jakuba Kubickiego na miejscu spalonych koszarów saskich, obecnie częściowo wykorzystywana przez Uniwersytet Warszawski. Przez jakiś czas mieszkał tu Stanisław Moniuszko, który napisał tu ‘Halkę. Później mieszkał tu także Henryk Sienkiewicz. Spaloną w powstaniu kamienicę odbudowano pod kierunkiem Stanisława Płoskiego.

Nr 11: kamienica. Zbudowana w 1912-3 dla Teofila Zbyszyńskiego.

Harenda (adres: Krakowskie Przedmieście 4/6). Zbudowana w 1955 jako hotel PTTK. Dziś mieści się tu także klub Harenda.

Pomnik Leona Schillera. Pomnik reżysera, krytyka i teoretyka teatru, kierownika Reduty, teatru im. Bogusławskiego i Państwowego Instytutu Sztuki Teatralnej postawiono XI 1988. Popiersie wykonał Marian Wnuk w 1961.

Rotunda Panoramy Tatr. Budynek powstał w 1890, umieszczono tu gigantyczny obraz, Panorama Tatr Stanisława Jankowskiego. Do 1902 parę razy zmieniano obraz, ostatnim był Trzy dni Zbawienia Jana Styki. W 1911 budynek przebudowano na siedzibę pierwszego w Warszawie Teatru Żydowskiego. Działały tu zespół Abrahama Kamińskiego w latach 1913-8 i Warszawer Idischer Kunstteater w latach 1922-7. W 1938 przerobiono rotundę na stację obsługi samochodów. Od 1944 rotunda pełni rolę magazynów Teatru Polskiego z ul. Karasia.

Parking na skrzyżowaniu Oboźnej i Krakowskiego Przedmieścia. W 1727 powstał tu pałac oboźnego królewskiego Denhoffa na miejscu kamieniczki Olborskiego. W 1766 pałac kupił starosta sandomierski Józef Ossoliński, który w tym samym roku sprzedał go SAPowi. Ten oddał go w 1769 staroście wiskiemu Kazimierzowi Karasiowi. Ten nadbudował piętro w 1771 i dobudował skrzydła. Pod koniec XVIII w. w pałacu mieścił się Korpus Paziów, a na placu przed była ujeżdżalnia. W 1824 Stadnicki umieścił tu ekskluzywną restaurację „Pod Karasiem. Później właściciel zamienił ją na szynk „Pod Karasiem. Załatwiali tu szemrane interesy handlarze z Sewerynowa. Zburzono go w 1912.

Data nadania nazwy: 1771 rok
